

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 94 0 P 027935 21 Rev
Dana, 26.10.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Gorjane Popadić, kao predsjednika vijeća, Violande Šubarić i Biljane Majkić Marinković, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja D.F. iz M. i D.F. iz M. koje zastupa S.D., advokat iz I.S., protiv tuženog Novi rudnik mrkog uglja M. d.o.o. M., koga zastupa M.Č., advokat iz F., radi naknade štete, vrijednost spora 182.098,00 KM, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Trebinju broj 94 0 P 027935 21 Gž 3 od 17.06.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 26.10.2022. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se usvaja, presuda Okružnog suda u Trebinju broj 94 0 P 027935 21 Gž 3 od 17.06.2021. godine se ukida u pobijanom dosuđujućem dijelu i predmet u tom dijelu vraća tom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Foči broj 94 0 P 027935 17 P 3 od 18.12.2020. godine obavezan je tuženi da na ime naknade materijalne štete isplati tužitelju D.F. (u daljem tekstu: prvotužitelj) ukupan iznos od 47.915,00 KM na ime naknade štete na građevinskim objektima i dvorištu na k.č. 326/1 KO B. i to: iznos od 1.000,00 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela na objektu stara kuća, iznos od 21.600,00 KM na objektu zidana štala 1, iznos od 24.640,00 KM, na objektu zidana štala 2, iznos od 540,00 KM na objektu poljski klozet, iznos od 135,00 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela na dvorištu površine 500 m², (zahvaćeni dio klizištem 90 m²); iznos od 750,00 KM na k.č. 329 KO B. i to na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela na dva bazena za vodu sa dovodima pitke vode; iznos od 544,80 KM na ime naknade štete na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela na poljoprivrednom zemljištu označenom kao k.č. 326/3, u naravi voćnjak 5 klase, površine 681 m², sve sa zakonskim zateznim kamatama počev od 25.05.2017. godine, kao dana podnošenja tužbe, do isplate.

Odbijen je preostali tužbeni zahtjev prvotužitelja za naknadu štete na građevinskim objektima i dvorištu na k.č. 326/1 KO B., preko dosuđenog iznosa od 47.915,00 KM, do traženog iznosa od 121.550,00 KM, te za naknadu štete na k.č. 329 KO B., na poljoprivrednom zemljištu i građevinskim objektima, preko dosuđenog iznosa od 750,00 KM, do traženog iznosa od 6.090,00 KM, kao i na ime naknade štete na poljoprivrednom zemljištu preko dosuđenog iznosa od 544,80 KM, do traženog iznosa od 43.584,31 KM i to: iznos od 4.946,40 KM na $\frac{3}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 281, u naravi šuma 4. klase, zv. P., površine 2061 m², iznos od 2.964,00 KM na $\frac{3}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 307, u naravi livada 4. klase, zv. F., površine 1235 m², iznos od 8.143,54 KM na $\frac{3}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 318, u naravi livada 5. klase, zv. P., površine 3447 m², iznos od 3.914,40 KM na $\frac{3}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 321, u naravi voćnjak 5. klase, zv. V., površine 1631 m², iznos od 5.560,80 KM na $\frac{3}{4}$ suvlasničkog

dijela za k.č. 326/1, u naravi livada 4. klase, zv. B., površine 2317 m², iznos od 11.852,66 KM na $\frac{3}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 326/1, u naravi livada 5. klase, zv. B., površine 5017 m², iznos od 2.522,63 KM na $\frac{3}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 326/2, u naravi njiva 6. klase, zv. B., površine 1085 m², iznos od 1.920,00 KM na $\frac{3}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 326/3, u naravi voćnjak 5. klase, zv. K., površine 800 m², iznos od 871,88 KM na $\frac{3}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 329, u naravi njiva 5. klase, zv. Š., površine 375 m², iznos od 888,00 KM na $\frac{3}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 330, sve KO B. u naravi livada 4. klase, zv. D., površine 370 m², sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe do isplate.

Odbijen je i dio tužbenog zahtjeva prvotuzitelja da mu tuženi na ime naknade štete na voćnim zasadima isplati ukupan iznos od 8.759,63 KM i to: iznos od 258,75 KM na voćnim zasadima na k.č. 307, iznos od 360,00 KM na voćnim zasadima na k.č. 318, iznos od 2.143,50 KM na voćnim zasadima na k.č. 321, iznos od 933,75 KM na voćnim zasadima na k.č. 326/1, iznos od 5.064,00 KM na voćnim zasadima na k.č. 326/3, sve KO B., kao i da mu isplati iznos od 2.164,53 KM na ime izgubljene dobiti od zasada voća, oraničnih kultura i livada na k.č. 281, 307, 318, 321, 326/1, 326/2, 326/3, 329 i 330 KO B., sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe do isplate.

Obavezan je tuženi da isplati tužitelju D.F. (u daljem tekstu: drugotuzitelj) iznos od 750,00 KM na ime naknade štete na vozilu marke M.b.-631, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana utuženja do isplate, a odbijen njegov zahtjev da mu tuženi isplati iznos od 32.845,00 KM na ime izgubljene dobiti na poljoprivrednom porodičnom gazdinstvu za period od 21.01.2017. do 13.10.2017. godine (dan uviđaja), sa zakonskom zateznom kamatom počev od 21.08.2018. godine (dan vještačenja), do isplate.

Obavezan je tuženi da prvotuzitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 12.155,43 KM.

Obavezan je drugotuzitelj da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 9.445,40 KM.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Trebinju broj 94 0 P 027935 21 Gž 3 od 17.06.2021. godine žalba tužitelja je djelimično usvojena i preinačena prvostepena presuda tako da je obavezan tuženi da isplati prvotuzitelju ukupan iznos od 121.550,00 KM, na ime naknade štete na građevinskim objektima i dvorištu na k.č. 326/1 KO B. i to: iznos od 1.000,00 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela na objektu stara kuća, iznos od 21.600,00 KM na objektu zidana štala 1, iznos od 24.640,00 KM na objektu zidana štala 2, iznos od 540,00 KM na objektu poljski klozet, iznos od 800,00 KM na objektu plastenik i iznos od 750,00 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela na dvorištu površine 500 m²; ukupan iznos od 6.090,00 KM na ime naknade štete na k.č. 329 KO B. i to: iznos od 150,00 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela lokacije štale površine 25 m², iznos od 3.000,00 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela na ogradi od hrastovog kolja i pocinčane žice, dužine 800 metara, iznos od 280,00 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela na drvenoj ogradi dužine 800 metara, iznos od 150,00 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela na metalnoj ulaznoj kapiji sa betonskim stubovima, iznos od 750,00 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela na dva bazena za vodu sa dovodima pitke vode, iznos od 1.500,00 KM za 500 komada betonskih blokova, iznos od 120,00 KM za 4 m³ šljunka i iznos od 140,00 KM za 4 m³ pijeska; ukupan iznos od 14.528,10 KM na ime naknade štete na poljoprivrednom zemljištu i to: iznos od 1.648,80 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 281, u naravi šuma 4. klase, zv. P., površine 2061 m², iznos od 988,00 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 307, u naravi livada 4. klase, zv. F., površine 1235 m², iznos od 2.714,50 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 318, u naravi livada 5. klase, zv. P., površine 3447 m², iznos od 1.304,80 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 321, u naravi voćnjak 5. klase, zv. V., površine 1631 m², iznos od 1.853,60 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 326/1, u naravi livada 4. klase, zv. B., površine 2317 m², iznos od 3.950,80 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 326/1, u naravi livada 5. klase, zv. B.,

površine 5017 m², iznos od 840,80 KM na $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 326/2, u naravi njiva 6. klase, zv. B., površine 1085 m², iznos od 640,00 KM za $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela na poljoprivrednom zemljištu označenom kao k.č. 326/3, u naravi voćnjak 5 klase, površine 800 m², iznos od 640,00 KM za $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 326/3, u naravi voćnjak 5. klase, zv. K., površine 800 m², iznos od 290,60 KM za $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 329, u naravi njiva 5. klase, zv. Š., površine 375 m² i iznos od 296,00 KM za $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela za k.č. 330, sve KO B. u naravi livada 4. klase, zv. D., površine 370 m², sve sa zateznim kamatama po stopi određenoj zakonom, počev od 25.05.2017. godine, kao podnošenja tužbe, do isplate.

Odbijen je dio tužbenog zahtjeva prvotuzitelja da mu tuženi na ime naknade štete na poljoprivrednom zemljištu isplati preko dosuđenog iznosa od 14.528,10 KM do zahtijevanog iznosa od 43.584,31 KM, odnosno za iznos od 29.056,20 KM koliko je on zahtijevao za $\frac{3}{4}$ suvlasnička dijela, od čega ukupan iznos od 2.919,80 KM na ime naknade štete na voćnim zasadima i to: iznos od 86,25 KM na voćnim zasadima na k.č. 307, iznos od 120,00 KM na voćnim zasadima na k.č. 318, iznos od 714,35 KM na voćnim zasadima na k.č. 321, iznos od 311,25 KM na voćnim zasadima na k.č. 326/1 i iznos od 1.688,00 KM na voćnim zasadima na k.č. 326/3, sve KO B.; te ukupan iznos od 721,51 KM na ime izgubljene dobiti od zasada voća, oraničnih kultura i livada na k.č. 281, 307, 318, 321, 326/1, 326/2, 326/3, 329 i 330 KO B., sve sa zateznim kamatama po stopi određenoj zakonom, počev od 25.05.2017. godine, kao dana podnošenja tužbe, do isplate.

Odbijen je i dio tužbenog zahtjeva prvotuzitelja da mu tuženi isplati na ime naknade štete na voćnim zasadima preko dosuđenog iznosa od 2.919,80 KM do zahtijevanog iznosa od 8.759,63 KM, tj. za iznos od 5.839,60 KM, koje je on zahtijevao za $\frac{3}{4}$ suvlasnička dijela, kao i njegov zahtjev na ime izmakle koristi preko dosuđenog iznosa od 721,51 KM do iznosa od 2.164,53 KM, tj. za iznos od 1.443 KM, koliko je on zahtijevao za $\frac{3}{4}$ suvlasnička dijela.

Obavezan je tuženi da na ime naknade materijalne štete isplati drugotuzitelju iznos od 750,00 KM na ime naknade štete na vozilu marke M.b.-631, sa zateznim kamatama po stopi određenoj zakonom, počev od 25.05.2017. godine, kao dana podnošenja tužbe, do isplate i iznos od 32.854,00 KM na ime izgubljene dobiti na poljoprivrednom porodičnom gazdinstvu za period od 21.01.2017. do 13.10.2017. godine (dan obavljenog uviđaja), sa zakonskom zateznom kamatom počev od 21.08.2018. godine (dan vještačenja), do isplate.

Obavezan je tuženi da tužiteljima naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 39.607,00 KM.

Žalba tuženog je odbijena kao neosnovana.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tuženi pobija drugostepenu presudu u dosuđujućem dijelu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se drugostepena presuda u tom dijelu preinači ili ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužitelji predlažu da se revizija odbije kao neosnovana.

Revizija je osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je tužbeni zahtjev tužitelja da se obaveže tuženi da im naknadi materijalnu štetu na nepokretnostima i pokretnim stvarima bliže opisanu, i u iznosima, označenim u izrekama nižestepenih presuda.

Tokom postupka kod prvostepenog suda utvrđeno je slijedeće činjenično stanje: da je prvotuzitelj sa I.F., J.F. i M.F. bio suvlasnik sa po $\frac{1}{4}$ dijela na parcelama označenim kao k.č. 326/1 zv. B. po kulturi kuća i zgrada, površine 66 m², po kulturi dvorište, površine 500 m²,

po kulturi livada 4. klase površine 2317 m², te po kulturi livada 5. klase površine 5017 m², parceli 326/3 zv. K., po kulturi voćnjak 5 klase, površine 800 m² i parceli k.č. 329 po kulturi kuća i zgrada, površine 25 m², štala njiva 6. klase površine 375 m², koje su upisane u PL broj 38 KO B. i da je prema nalazu vještaka geodetske struke B.P., u vrijeme vještačenja u PL broj 38 KO B., umjesto suposjednika I.F. upisan tuženi sa ¼ dijela; da su klizištem prouzrokovanim iskopavanjem uglja na lokalitetu površinskog kopa od strane tuženog, u noći između 20. 01. i 21.01.2017. godine, zahvaćene dvije parcele prvotuzitelja na kojima je isti suposjednik sa ¼ dijela i to k.č. 326/1, na kojoj je oštećeno zemljište površine 15 m² i k.č. 326/3, gdje je zahvaćeno zemljište površine 678 m², te parcela k.č. 331 zvana O.d po kulturi šuma 6. klase, površine 107249 m² upisana u PL broj 25 KO B., posjed tuženog sa 1/1 dijela; da su prilikom uviđaja dana 13.10.2017. godine na terenu zatečene stambene i pomoćne zgrade prvotuzitelja sagrađene na parceli broj 326/1, koje se nalaze van aktivnog klizišta na udaljenosti od 14,5 do 23,0 m; da se uništene štale prvotuzitelja nalaze u zoni aktivnog klizišta i to prva urušena štala, na skici označena kao štala 1, se na dan uviđaja svojim većim dijelom nalazila na prostoru koji po katastru pripada parceli broj 326/3, a svojim manjim ostalim dijelom na prostoru koji pripada parceli broj 331, te da urušene štale nisu uplanjene u katastarske planove; da je na osnovu naknadno urađenog nalaza vještaka geodetske struke B.P. od 27.08.2020. godine utvrđeno da je nakon ranije obavljenog uviđaja 2017. godine, na predmetnom lokalitetu došlo do daljeg klizanja zemljišta uslijed kojeg je došlo do daljeg urušavanja zemljišta koje pripada parcelama broj 326/1 i 326/3 u suposjedu prvotuzitelja i tuženog, a koje obrušavanje je obuhvatilo 75 m² novog zemljišta koje pripada parceli broj 326/1 i 3 m² novog zemljišta koje pripada parceli broj 326/3, te da su rezervoari za pitku vodu pomjereni, odnosno izbačeni iz zemlje gdje su bili ukopani i da se trenutno nalaze na parceli 326/1; da su na parceli označenoj kao k.č. 326/1 bili sagrađeni građevinski objekti i to stara kuća, čiji je suvlasnik prvotuzitelj sa ¼ dijela i koja je urušena, zidana štala 1 sa ostavom površine 72 m² i zidana štala 2 površine 77 m² koje su srušene, a na k.č. 329 su se nalazila dva bazena za vodu sa dovodima pitke vode na kojima je prvotuzitelj suvlasnik sa ¼ dijela; da je drugotuzitelj imao registrovano porodično poljoprivredno gazdinstvo kod APIF a.d. B. i da je kao član porodičnog poljoprivrednog gazdinstva registrovan i prvotuzitelj, njegov otac; da je drugotuzitelj u vrijeme štetnog događaja, na nekretninama prvotuzitelja obavljao djelatnost proizvodnje mlijeka i mliječnih proizvoda koje je prodavao na pijaci u Foči, tako da je u vrijeme štetnog događaja imao 20 grla krupne stoke (12 krava muzara, 7 junica i 1 tele), koja je bila smještena u dvije štale koje su u vanknjižnom vlasništvu prvotuzitelja; da su navedene štale uslijed štetnog događaja srušene, da je drugotuzitelj tom prilikom spasio sve krave, da ih je nakon štetnog događaja smjestio u magacinski prostor tuženog gdje su ostale 2 dana, a nakon toga smještene su u štalu koju je zakupio tuženi od S.M. na tri mjeseca za cijenu od 3.000,00 KM i nabavio sijeno, ali da je drugotuzitelj nakon 2 dana napustio tu štalu i krave vratio na svoje porodično imanje; da je uslijed štetnog događaja došlo do urušavanja pristupnog puta objektima tužitelja i da je tuženi nakon toga uradio pristupni put do njihove kuće; da su uslijed štetnog događaja oštećeni bazeni za vodu, prekinut dotok vode objektima tužitelja i da je na tim bazenima prvotuzitelj suvlasnik sa ¼ dijela; da prilikom štetnog događaja nije srušena porodična stambena kuća tužitelja, nije oštećen ni srušen pomoćni objekat namjenjen za proizvodnju mliječnih proizvoda (kajmaka, sira i sl.) u kome se nalazi suđe za razlijevanje mlijeka, plastične posude za sir i velike posude za odlaganje mliječnih proizvoda, te da je stočni fond drugotuzitelja na dan obavljanja uviđaja bio uvećan za dvoje teladi i jednog bika; da prema nalazu i mišljenju vještaka rudarsko-geološke struke M.K., između ostalog, na predmetnom klizištu nije moguće uspostaviti ranije stanje, koje je bilo prije klizišta, da je moguća sanacija klizišta uz visoke finansijske izdatke, da je to prostor za iskop uglja i da se cijelo imanje tužitelja nalazi u okviru eksploatacionog polja tuženog, te da nije moguće dati garanciju da se klizna ravan neće pomjerati i da bez obzira na radnje kopanja

uglja postoji velika vjerovatnoća da će se ta klizna ploha proširiti; da je u nalazu i mišljenju vještak građevinske struke R.S. izvršio procjenu i oštećenih i neoštećenih objekata prvotuzitelja i da je vještak poljoprivredne struke Đ.E. procjenio visinu štete za $\frac{3}{4}$ dijela, od iznosa koji je prvotuzitelj tražio na ime naknade štete.

Kod ovakvog stanja stvari prvostepeni sud je zaključio da odgovornost tuženog za naknadu predmetne štete proizlazi iz odredbi članova 173. i 174. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78, 39/85 i 57/89 i "Službeni glasnik Republike Srpske", broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04, u daljem tekstu: ZOO), da je djelimično osnovan tužbeni zahtjev prvotuzitelja i da mu je tuženi dužan naknaditi štetu u novcu koju je i tražio tužbenim zahtjevom, shodno odredbi člana 185. stav 3. i 4. ZOO, budući da se prema okolnostima slučaja ne može uspostaviti ranije stanje, slijedom čega mu pripada pravo na naknadu štete na oštećenim i uništenim građevinskim objektima i oštećenim parcelama (poljoprivrednom zemljištu), pa mu je po tom osnovu dosudio ukupan iznos od 49.209,80 KM prema procjeni vještaka, dok je odbio dio tužbenog zahtjeva preko tog iznosa kojim je tražena naknada za građevinske objekte koji nisu oštećeni ni uništeni. Dosudio mu je i naknadu materijalne štete na poljoprivrednom zemljištu za parcele koje su oštećene štetnim događajem, a odbio je dio tužbenog zahtjeva kojim je tražio naknadu štete na poljoprivrednom zemljištu koje nije oštećeno niti uništeno. Odbio je i tužbeni zahtjev za naknadu materijalne štete na voćnim zasadima koji postoje na zemljištu koje nije uništeno i oštećeno, uz obrazloženje da je nesporno utvrđeno da je uslijed štetne radnje tuženog nastupila šteta na dvije parcele prvotuzitelja na kojima je on suposjednik sa $\frac{1}{4}$ dijela, kao i na njegovim građevinskim objektima (srušene dvije štale, uništena stara porodična kuća i oštećena dva bazena za vodu). Našao je da nije osnovan zahtjev prvotuzitelja za potpunu naknadu štete u smislu odredbe člana 190. ZOO, odnosno za naknadu štete i za građevinske objekte i poljoprivredno zemljište sa voćnim zasadima koji nisu uništeni ni oštećeni, smatrajući da bi dosuđenjem potpune naknade prvotuzitelj bio doveden u povoljniji položaj jer bi dobio punu naknadu štete faktički za kompletno imanje, a i dalje bi bio upisan kao suposjednik parcela, te ostao kao vanknjižni vlasnik građevinskih objekata.

Usvojio je tužbeni zahtjev drugotuzitelja samo u odnosu na zahtjev za naknadu štete na njegovom vozilu marke M. i po tom osnovu dosudio mu iznos od 750,00 KM, a preostali tužbeni zahtjev ovog tužitelja je odbio uz obrazloženje da on nije dokazao da je zbog štetnog događaja koji je prouzrokovao tuženi onemogućen da obavlja registrovanu djelatnost proizvodnje mlijeka i mliječnih proizvoda, niti da je spriječeno povećanje vrijednosti njegove imovine, pa slijedom toga da nije stekao pravo na dosuđenje izmakle koristi u smislu odredbe člana 189. stav 3. ZOO.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenična utvrđenja ali ne i pravne zaključke prvostepenog suda pa je žalbu tuženog odbio, a žalbu tužitelja djelimično usvojio i preinačio prvostepenu presudu kao u izreci, uz obrazloženje da se posljedice nastanka štete prouzrokovane radnjama tuženog, za koje on odgovara saglasno odredbi člana 23. stav 2. Zakona o rudarstvu („Službeni glasnik RS“ broj 59/12) protežu na cjelokupno imanje tužitelja i njihov život na tom imanju, slijedom čega su se stekli uslovi za primjenu odredbe člana 190. ZOO.

Tuženi u reviziji osnovano ukazuje da je drugostepena odluka u pobijanom dosuđujućem dijelu zahvaćena povredama odredaba parničnog postupka.

Prema odredbi člana 191. stav 3. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 58/03 do 61/13, u daljem tekstu: ZPP) izreka presude mora da sadrži

odluku suda o usvajanju ili odbijanju pojedinih zahtjeva koji se tiču glavne stvari i sporednih traženja i odluku o postojanju ili nepostojanju potraživanja istaknutog radi prebijanja, a prema stavu 4. te odredbe u obrazloženju presude sud mora izložiti zahtjeve stranaka i njihove navode o činjenicama na kojima se ovi zahtjevi zasnivaju, dokaze i ocjenu dokaza, kao i propise na kojima je sud zasnovao presudu, a prema odredbi člana 231. ZPP u obrazloženju odluke drugostepeni sud će ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značaja.

Iz naprijed navedenog proizlazi da izreka presude mora biti potpuna i jasna u pogledu tužbenog zahtjeva koji se usvaja i koji se odbija, tako da je razumljiva, kako bi se njena pravilnost u postupku pobijanja mogla sa sigurnošću ispitati, a nakon toga i izvršiti u postupku izvršenja. Saglasno navedenom i obrazloženje presude mora biti potpuno i jasno, te ne smije biti kontradiktorno sa izrekom.

U konkretnom slučaju izreka pobijane drugostepene presude je u stavu I pod tačkom 1. nejasna i nepotpuna jer ne sadrži odluku o zahtijevanoj naknadi štete prvotuzitelja za novi stambeni objekat i ljetnu kuhinju, iako iz njenog obrazloženja proizlazi da je u tom dijelu tužbeni zahtjev usvojen, a pod tačkom 3. postoji neznatno odstupanje iznosa ukupno dosuđene naknade po toj tački, slijedom čega je i obrazloženje te odluke u suprotnosti sa njenom izrekom.

Imajući u vidu navedeno, tuženi u reviziji osnovano ukazuje da je osporena presuda u pobijanom dosuđujućem dijelu nejasna i nepotpuna, te kontradiktorna njenom obrazloženju, čime je zahvaćena povredama odredaba parničnog postupka iz člana 191. stav 3. i 4. ZPP, u vezi sa članom 209. istog zakona, zbog čega se njena pravilnost u ovom revizionom postupku ne može sa sigurnošću ispitati.

Radi navedenog, reviziju tuženog je, shodno odredbi člana 249. stav 1. ZPP, valjalo usvojiti, drugostepenu presudu u pobijanom dijelu ukinuti i predmet u tom dijelu vratiti drugostepenom sudu na ponovno suđenje. U ponovnom postupku drugostepeni sud će otkloniti nedostatke shodno datim uputama iz ovog rješenja i nakon toga donijeti zakonitu odluku.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić